

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2016 ਦਾ FAO ਨੰ.5908

ਅਕਤੂਬਰ 04, 2019

ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955—S.13—ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਤਲਾਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਲਾਕ—ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ—ਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਸਿਰਫ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਬਿਆਨ ਹੀ ਪਾਏ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ, ਅਜਿਹੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ-ਪਤਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿਆਗ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਬਰੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਯੋਗਤਾ-ਪਤੀ ਨੇ ਖੁਦ ਪਤਨੀ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੈਰੈਂਟਲ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ- ਅਧਿਕਾਰਤ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਿਰਣਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਲਾਕ ਦੇ - ਪਾਸੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਗਾਮੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜਾਹਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਤੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ

ਆਉਣਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਚਰਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਹ ਪਤਨੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅਨਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੱਧੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਰਾਘਵ ਗੁਲਾਟੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ(ਆਂ) ਲਈ।

ਹਿਤੇਸ਼ ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ(ਆਂ) ਲਈ।

ਮੰਜਰੀ ਨਹਿਰੂ ਕੌਲ, ਜੇ.

(1) ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪਤਨੀ - ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ Ld ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 01 ਅਗਸਤ, 2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਬਰਨਾਲਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਲ.ਡੀ. ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਪਤੀ/ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਐਕਟ'), ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੁਝ ਤੱਥ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ Ld ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ, ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 25 ਮਾਰਚ 1999 ਨੂੰ ^{ਬਿੰਦੂ} ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਦੋ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪਤੀ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਤਨੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਰੁੱਖੇ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੀ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਮੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। 01 ਮਈ 2008 ਨੂੰ ^{ਉਹ} ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਛੱਡ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਨੇ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਘਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਪਤਨੀ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

(4) *(Manjari Nehru Kapur I)* ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ (ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ Ld ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ. ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਾਫੀ ਪੈਸਾ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦਾਜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਫਰਨੀਚਰ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਵਸਤੂਆਂ, ਕੱਪੜੇ, ਸਗੋਂ 3.00 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ. ਉਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਨਕਦੀ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੋਹਫੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨਗੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਲਾਲਚੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਦਾਜ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਹ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਪਤੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਪਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਐਮ.ਏ ਅਤੇ ਐਮ.ਐੱਡ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਸਕੂਲ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾ ਕੇ ਸਕੂਲ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਗਿਆ। ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਸਨੂੰ ਅਨਪੜ੍ਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਅਧਿਆਪਕ. ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਪਰ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਕਸਰ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 2008 ਵਿਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ^{04 ਅਪਰੈਲ 2008} ਨੂੰ ਵੂਮੈਨ ਸੈੱਲ ਬਰਨਾਲਾ ਵਿਖੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਤਨੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਪਤੀ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸਦਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 2008 ਵਿਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਮਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਵਿਆਹ ਵਾਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਪੰਚਾਇਤ ਬੇਕਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਤੀ ਨੇ ਗਲਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੀ

ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁੰਡੀ ਨੂੰ ਦਫਨਾਉਣ ਲਈ ਪੰਚਾਇਤ ਬੁਲਾਈ ਸੀ, ਪਰ ਪਤੀ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਸੁਲਝਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(5) ਪਤੀ ਨੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਲਡੀ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ.

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਐਲ.ਡੀ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ:-

- “1. ਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਵਾਲਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ
3. ਰਾਹਤ”

(7) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਐਲ.ਡੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ. ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ।

(8) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਲ.ਡੀ. ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਤੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ।

(9) ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਐਲਡੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ. ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਅਤੇ ਸੁਲਾਹ ਕੇਂਦਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਅਭਿਆਸ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਲਾ-ਸਫਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਵਿਅਰਥ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।

(11) ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਐਲ.ਡੀ. ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੀ ਪੜਚੋਲ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ 'ਤੇ

ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ 'ਬੇਰਹਿਮੀ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।

(12) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਆਗਾਮੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੈਸੇ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਤੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ।

(13) ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਅਗਲੇ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਵਹਾਰ, ਪਤਨੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੈਰੋਕੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 01 ਅਗਸਤ, 2016 ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਹੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ